

POLSKÝ CHRT (CHART POLSKI)

ZEMĚ PŮVODU: Polsko

DATUM ZVEŘEJNĚNÍ PLATNÉHO STANDARDU: 23.12.1990

POUŽITÍ: k lovu na zajíce polního, lišku, srnčí a dropy, ale také k lovu na vlky

KLASIFIKACE FCI: skupina 10 chrti
sekce 3 krátkosrstí chrti
bez pracovní zkoušky

KRÁTKÝ HISTORICKÝ PŘEHLED: Existence polského chrtu v Polsku je doložena od 13.století; jde pravděpodobně o potomka asijských chrtů typu Saluki. Protože barzoj byl v 16.století před obdobím vlády Ivana Hrozného neznámý, je nemožné, aby polský chrt pocházel z křížení greyhouna a barzoje, jak tvrdil ruský autor Sabanijev. Zmínky o polském chrtu jsou v literatuře (zvláště pak v lovecké literatuře) časté a jeho zobrazení v ikonografii jsou nápadně jednotná. Tento ustálený vzhled polského chrtu na kresbách a malbách dokazuje, že před vkřížování různých plemen zůstal vnější vzhled plemene až do konce 19.století nezměněn.

CELKOVÝ VZHLED: Polský chrt je pes velkého vzrůstu, vyzařující sílu, svalnatý, výrazně silnější a ne tak jemných tělesných forem jako ostatní krátkosrstí chrti (nesmí však být těžkopádný ani nemotorný). Svým vzhledem odpovídá asijskému chrtovi, který je jeho předkem. Silné kostra, krátké pružné tělo, výrazně patrné osvalení a mohutné čelisti svědčí o tom, že tento pes byl v těžkých podmínkách polského klimatu používán k lovu. Ve vzhledu polského chrtu hrají důležitou roli také jeho výrazné oči a čilý pronikavý pohled.

DŮLEŽITÉ PROPORCE: Poměr mezi délkou trupu a kohoutkovou výškou by měl činit 10,2 až 10,3 ku 10.

CHOVÁNÍ/TEMPERAMENT: Polský chrt je sebevědomý, sebejistý, zdrženlivý a odvážný. Při pronásledování je rychlý, velmi šikovný a vytrvalý. V akci reaguje rychle a vznětlivě.

HLAVA: silná, suchá a dlouhá.

U psů je poměr délky hlavy ke kohoutkové výšce 37-39:100, u fen 36-38:100.

Poměr mezi délkou tlamy a délkou lebky je 1:1, ale tlama může být poněkud delší.

Šířka hlavy na úrovni jařmových oblouků se má k délce hlavy přibližně jako 38:100.

Požadovaný poměr mezi objemem tlamy před očními jamkami k délce hlavy činí přibližně 80:100.

LEBEČNÍ ČÁST:

Lebka: temeno by mělo být ploché, čelní rýha málo zdůrazněná a přednostně 5,1 mm hluboká; čelo a nadočnicové oblouky jen málo zdůrazněné. Boční linie mozkovny by měly zcela splývat s bočními liniemi tlamy.

Stop – málo vyjádřen

OBLIČEJOVÁ ČÁST

Nosní houba: černá nebo tmavé barvy, velká, vystupující nad pysky.

Čenichová partie – silná tlama, jež se směrem ke špičce nosu zužuje, aniž by působila špičatým dojmem. Na chrta je spíše tupá. Lehký hrbol naznačený na hřbetu nosu není důvodem k diskvalifikaci. Horní linie mozkovny a tlamy by měly lehce divergovat (rozbíhat se).

Pysky: v celé délce dobře odsazené, bez přehánění suché; na počátku tlamy mohou tvořit velmi malou vrásku, jež pokrývá pigmentované okraje dolního pysku. Nikdy však volně nevisí a nepřekrývají dolní čelist.

Čelisti / zuby: silné čelisti a zuby. Nůžkový skus, klešťový skus je přípustný.

Oči: Žádoucí jsou tmavé oči; podle barvy srsti je duhovka tmavě hnědá až jantarově zbarvená. Oči výrazné, poměrně velké, lehce šikmo posazené (mandlového tvaru). Výraz očí musí být typický pro plemeno: čilý a pronikavý.

Uši: středně velké, poměrně tenké; položíme-li je dopředu, musí špička ucha snadno dosahovat ke vnitřnímu koutku oka. Nasazení ucha je ve výši očí. Chrupavka ušních boltců je poměrně měkká; uši působí skutečně masitým dojmem.

Uši směřují být nesený následujícími způsoby:

- sklopené dozadu, dotýkají se krku
- stříškovitě
- při vzrušení zcela vzpřímené, nebo se špičkou lehce překloupenou dopředu

KRK: dlouhý, svalnatý, oválného průřezu; ušlechtilě stoupá od kohoutku; hlava nesená poměrně vysoko (v klidu nese polský chrt hlavu poněkud níž než greyhound).

TRUP: ve volném postoji by měla kohoutková výška odpovídat výšce těla naměřené na obratlích křížové kosti.

Kohoutek: malý, ale vyjádřený

Horní linie: nad hrudním košem rovná; bederní partie je lehce klenutá. U fen není vadou, pokud je horní linie bederní partie rovněž téměř rovná.

Bedra: široká, svalnatá

Zád: široká, lehce spadající, dlouhá, široká a svalnatá; široká vzdálenost mezi kyčelními hrboly (vzdálenost mezi kyčelními hrboly odpovídá 12 – 14 % kohoutkové výšky).

Hrudník: Hrudník velmi prostorný a hluboký (ideální hrudní koš dosahuje prsní kostí až na úroveň loketního kloubu); při pohledu zepředu je středně široký; žebra ležící za kolmicí, jež se dotýká špičky prsní kosti, jsou dobře klenutá, ale ne sudovitá. Žebra jsou dlouhá a probíhají šikmo k páteři. Dlouhá prsní kost.

Břicho: vtažené

OCAS: dlouhý a u kořene široký, v klidu nesen nízko; konec ocasu by měl být srpovitě otočen vzhůru, nebo by měl tvořit uzavřený kroužek. V klidu ale může být také zcela rovný; v pohybu může být ocas nesen výš, základna ocasu by však nikdy neměla být nesená nad úroveň beder

KONČETINY:

HRUDNÍ KONČETINY: hrudní končetiny dlouhé, suché, dobře osvalené, navzájem nepřilíží daleko postavené; při pohledu zepředu jsou končetiny postaveny rovnoběžně.

Předloktí: dlouhé; vzdálenost špičky loketního kloubu od podložky by měla činit zhruba 54 % kohoutkové výšky; proporce musejí být tak vyvážené, aby nevznikal dojem nadměrně dlouhonohého zvířete.

Přední nadprstí: vzhledem k podložce lehce šikmo postavené.

Tlapy hrudních končetin: oválné, prsty dobře sevřené a klenuté.

PÁNEVNÍ KONČETINY: dlouhé, dobře osvalené, poměrně dobře úhlené, lehce postavené dozadu a poněkud šíře od sebe, ale výrazně méně než u greyhounda. Při pohledu zezadu jsou končetiny rovnoběžné.

Bérce: dlouhé

Hlezno: silné

Tlapy pánevních končetin: oválné, ale mnohem delší než u hrudních končetin; prsty dobře klenuté a kompaktní.

POHYB: Pohyb musí být plynulý a energický; úhlení hrudních a pánevních končetin mu umožňuje volný a prostorný pohyb v kroku i v klusu. Je-li polský chrt veden pomalu, může se pohybovat mimochodem, při zvýšení rychlosti se ale musí vrátit k normálnímu střídavému kroku. Jedním z charakteristických znaků je pohyb pánevních končetin: pohyb může lehce konvergovat – chrt v pomalém klusu "plete"; to však není vadou.

KUŽE: dobře přiléhající, pružná.

OSRSTĚNÍ:

SRST: na dotek působí srst pružným dojmem, je poměrně tvrdá, není "drátovitá", ale také ne hedvábná. Na trupu dorůstá různé délky, obecně je poněkud delší na kohoutku, na bocích kratší, nejkratší na prsní kosti a na končetinách. Břicho je osrstěno jemnější a řídkší srstí.

Na pánevních končetinách zezadu a na spodní straně ocasu je srst nejdelší, zůstává však také tvrdá; tvoří lehké kalhoty a kartáč.

BARVA: povoleny jsou všechny barvy srsti. Okraje očních víček a nosní houba jsou černé nebo tmavé; je-li barva srsti světlejší, tzn. modrá nebo béžová, je také nosní houba modrá nebo béžová.

VÝŠKA: ideální velikosti u feny je kohoutková výška 68 – 75 cm, u psa 70 – 80 cm. Exempláře vyšší než ideální rozměry jsou přípustné, pokud jsou zachovány typické morfologické znaky plemene. Poněkud menší velikost, než udává standard, není důvodem k diskvalifikaci, pokud s ní nejsou spojeny další vady.

VADY: jakákoliv odchylka od výše uvedených bodů se musí považovat za vadu, jejíž hodnocení musí být přímo úměrné její závažnosti.

Všeobecný vzhled :

- podstatné odchylky od požadovaného poměru mezi délkou trupu a kohoutkovou výškou
- křehká stavba kostí, slabost
- slabé osvalení nebo těžkopádná konstituce

Hlava:

- čelo příliš klenuté
- výrazná čelní rýha
- výrazně vyjádřený stop
- tenký nos, špičatý
- přehnaně vyvinuté pysky
- slabé čelisti. Podkus, předkus; chybějící zuby (kromě P1)
- vypouklé oči
- ploše přiléhající uši, dotýkající se strany hlavy

Krk: krátký, tenký; přehnaně vysoko nesená hlava (jako u italského chrtíka); stejně přehnaně nízko nesená hlava (jako u barzoje)

Trup:

- hřbet klenutý již u hrudních obratlů
- příliš klenutá bedra
- plochý hrudník, mělký; krátká prsní kost; prsní kost natolik vzadu, že při pohledu ze strany
- nevystupuje před ramenní kloub

Ocas: nesen zcela nad hřbetem, ocas vychýlený do strany

Hrudní končetina:

- strmě spadající lopatky (strmé lopatky)
- příliš přitisknuté nebo odstávající lokty
- vytočené tlapy, deformované polštářky

Pánevní končetina :

- příliš slabé úhlení
- kravský postoj, sudovitý postoj
- prošlápnuté tlapy

Kůže: silná volná kůže; málo pružná

Barva: nosní houba a okraje víček růžové nebo skvrnité, zesvětlená barva nosní houby a okrajů víček u jiných barev srsti než modré a béžové

Chování / povaha : těžkopádnost, přehnaná plachost, bezdůvodná agresivita

Vylučující vady

malé oči, trojúhelníkový střih oka

Pozn. Psi musí mít dvě očividně normálně vyvinutá varlata zcela sestouplá do šourku.